

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: J.U., zastoupeného: Mgr. Dagmar Gločková, advokátka, T.G.Masaryka 883/53, 360 06 Karlovy Vary, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, Závodní 353 /88, 360 21 Karlovy Vary,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.09.2015 č.j. 2321/DS/15-5,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á n á r o k na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 23.6.2015 č.j. 10034/OD-P/15, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7, § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 4 písm. a), c), § 17 odst. 5 písm. d), § 18 odst. 2 písm. a), § 21 odst. 1, § 30 odst. 5, § 39 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta

6.000,-Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů řízení.

Žalobce v žalobě namítal, že se žalovaný řádně nevypořádal se všemi jeho odvolacími námitkami. Žalovaný přisvědčil sice žalobci, že úřední záznam nelze použít jako důkaz, nicméně konstatoval, že byl použit jako podpůrný materiál z důvodu vyskytujících se nesrovnalostí, aniž by uvedl, o jaké konkrétní nesrovnalosti se mělo jednat. Vypovídací hodnota těchto důkazů, byť jako podpůrného materiálu, je podle žalobce nadále sporná a podle jeho názoru nelze je ani jako podpůrný materiál vzhledem ke konstantní judikatuře použít k prokázání viny žalobce. Takový podpůrný materiál by musel korespondovat s jiným důkazem, např. s vyjádřením svědků. Podle žalobce evidentně to byly právě tyto úřední záznamy, z nichž žalovaný při svém rozhodování vycházel, neboť důkazy provedenými před správním orgánem I. stupně nebyla vina žalobce prokázána. Žádný ze svědků, včetně vyslychaných policistů, nepotvrdil, že to byl žalobce, kdo konkrétního dne předmětné vozidlo řídil, a žalobce nikdo neoznačil jako řidiče. Všichni svědci uvedli, že neviděli, kdo vozidlo řídil. Zasahující policisté se na místo dostavili až v době, kdy vozidla stála a byla zaparkována. Ani z kamerových záznamů není možné řidiče vozidla jakkoliv identifikovat. Nad to kamerové záznamy zachycují jednání z jiného dne a času. Manipulace s nimi je zřejmá i z toho, že se jedná o dva samostatné záznamy, přestože k jednání mělo dojít souvisle. Tvzení obsažená v úředních záznamech svědkové nepotvrdili a za takové situace podle žalobce není takový důkaz přípustný k usvědčení žalobce ze spáchání přestupku. Úřední záznam nemůže být důkazem o tom, že došlo ke spáchání přestupku a kdo ho spáchal, ani v případě, že by se obviněný v úředním záznamu ke spáchání doznal (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 96/2008-115). Dále žalobce namítal, že správní orgán vycházel z důkazů, které nebyly ve správním řízení provedeny, když v napadeném rozhodnutí se hovoří o tom, že protiprávní jednání žalobce bylo prokázáno záznamy z videohovorů. Podle žalobce tak byla porušena zásada in dubio pro reo a zásada presunkce nevinu a právo žalobce na spravedlivý proces, neboť správní orgány neodstranily pochybnosti o tom, že se žalobce přestupků nedopustil, tedy nepostavily zjištěný skutkový stav najisto.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že má porušení právních povinností žalobcem za prokázané videozáznamem, záznamy telefonických hovorů (v odůvodnění rozhodnutí nesprávně označených jako videohovory písarskou chybou), úředním záznamem policistů, úředními záznamy o podaných vysvětleních a svědeckými výpověďmi svědků. Úřední záznamy byly použity společně s dalšími důkazními prostředky ke ztotožnění osoby, která vozidlo předmětného dne řídila.

V replice žalobce uváděl, že skutečnost, že kamerové záznamy neodpovídaly předmětnému dni a času spáchání přestupku, vyplývá i z úředního záznamu Policie České republiky (dále jen „PČR“) ze dne 11.12.2014, podle něhož kamerové záznamy jsou z času 21:45 až 21:46 hod., nikoli v časech uvedených správním orgánem v rozhodnutí o přestupku. Navíc inspektorka Z.D. přepisující tento úřední záznam nebyla na místě spáchání přestupku ani nebyla zakročujícím policistou, tudíž se nemůže vyjádřit k tomu, kdo byl řidičem vozidla VW Touran. Podle žalobce nebyla tato svědkyně schopná rozpory v čase vysvětlit ani při svém výslechu. Nikdo z dalších svědků, tj. pan P., paní Ž., pan D., pan Č., ani policisté B., A., M. neoznačili žalobce za řidiče vozidla. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2009 č.j. 1As 96/2008-115, podle něhož „úřední záznam o tom, že byl

spáchán přestupek a kdo je z něho podezřelý, poskytne správnímu orgánu pouze předběžnou informaci o věci; nelze ho však považovat za důkazní prostředek (§ 51 odst. 1 správního řádu). Ani skutečnost, že dva policisté odkázali na úřední záznam PČR, sepsaný před zahájením řízení, nemůže být podle žalobce důkazem o tom, že žalobce předmětné vozidlo v předmětném čase a místě skutečně řídil a spáchal přestupky, když policisté přijeli na místo, až když vozidla stála. Navíc policisté přijeli na světelnou křižovatku ulic Západní a Chebský most, tedy na jiné místo, než kde mělo dojít ke spáchání přestupku, což měly být ulice Varšavská, Zeyerova, T.G.Masaryka, kruhový objezd spojující ulici Horova a Nábřeží osvobození. Žalovaný podle názoru žalobce neobjasnil, jakými konkrétními důkazními prostředky měly být úřední záznamy použity ke ztotožnění osoby, která vozidlo v předmětné době řídila, když úřední záznamy nekorespondují s žádným jiným důkazem provedeným před správním orgánem.

Ve správním spise je založen úřední záznam ze dne 13.11.2014 pořízený Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Karlovarského kraje, obvodním oddělením Karlovy Vary – město, podle něhož dne 12.11.2014 byla policejní hlídka ve složení policistů B., A. a M. vyslána na Západní ulici v Karlových Varech, kde měl údajně řidič taxislužby unést přítelkyni oznamovatele. Na světelné křižovatce ulic Západní a Chebský most stála tři vozidla se třemi osobami. Jednalo se o WV Touran RZ ..., před ním vozidlo Škoda Rapid RZ... bílé barvy. Obě vozidla stála v jízdním pruhu před semaforem přední částí do Tuhnic. Před nimi stála Škoda Superb RZ ... černé barvy natočené přední částí do ulice T.G.M. a levou stranou k přední částí vozidla Škoda Rapid, aby tomuto vozidlu blokovala jízdu vpřed. Vozidlo WV Touran stálo za Škodou Rapid a blokovalo jí vycouvání z místa. Pokud jde o osoby, byl zde P.P. z vozidla Škoda Superb, který uváděl, že mu muž z vozidla Škoda Rapid unesl přítelkyni, dále řidič vozidla Škoda Rapid A.D., který tvrdil, že nikoho neunesl, a že ho pronásledovala vozidla Škoda Superb a WV Touran, a dále zde byl J.U. který uvedl, že čekal na známou ve Varšavské ulici, a když přijela taxislužbou, nevystoupila, místo toho se vozidlo rozjelo, a proto je pronásledoval a následně věc oznámil na linku 158. Vzhledem ke skutečnosti, že se na místě nepotvrdilo původní oznámení o únosu, nedocházelo k žádnému napadení, byli přítomní vyzváni, aby následovali hlídku na policejní oddělení, kde podávali vysvětlení. Žalobce uváděl, že vozidlo taxislužby zastavilo u Baru Pupík na ulici Varšavská, žalobce přijel za ní a zastavil. Poté se zničehonic vozidlo taxislužby rozjelo, začalo ujíždět směrem po Varšavské ke Knize, kde odbočilo do pěší zóny do ulice Zeyerova a dále po ulici T.G.M. Žalobce vozidlo dle svého vyjádření pronásledoval a potom volal na linku 158. Vozidlo taxislužby zastavilo u Kina Čas v ulici T.G.M. a poté se opětovně rozjelo. Žalobce neviděl, zda Z. se svým dítětem z vozidla vystoupila. Vozidlo dále sledoval a telefonoval na 158. Vozidlo jelo do Zahradní ulice, Bulharské, Ke Kruhovému objezdu, odtud do ulice Západní, kde na semaforu zastavil. Žalobce zastavil se svým vozidlem těsně za ním a jeho kamarád P.P. zastavil před ním levým bokem vozidla. V té chvíli si žalobce všiml, že Z. již není ve vozidle. Dále přijela policie. Vozidlo, které žalobce pronásledoval, bylo Škoda Rapid. Paní Z.Ž. uváděla, že řekla taxikářovi, aby ji odvezl k tržnici před Bar Pupík v ulici Zeyerova. Zastavil před obchodem SnowBitch a začal smlouvat, jestli to klientce bude stačit, protože přímo před Pupík nemůže zajet. V tu chvíli před vozidlo taxislužby přijel P.P. a po chvíli i žalobce se svým vozidlem. Taxikář se pak rozjel větší rychlostí směrem ke Knize a ke Kinu Čas, tam zastavil a řekl, ať vystoupí. Paní Ž. dále uváděla, že P.P. je otec její dcery a že žalobce rovněž zná již dva roky a je to její kamarád. Pan P. znovu podával vysvětlení

27.11.2014, kdy doplňoval, že předmětného dne, tedy 12.11.2014, zaparkoval své vozidlo u Intersparu kolem 8 hod večer. Byl domluven se svou bývalou přítelkyní Z.Ž. že se sejdou na tržnici a využijí k tomu nejlevnější taxislužbu. Řidič taxi ho odmítl s tím, že je jeho konkurence a že ho nepoveze. Pan P. tedy odjel na tržnici, kde čekal na paní Ž. s dcerou. Věděl, že přijede k restauraci Pupík. Vozidlo ale nezastavilo u restaurace, nýbrž u obchodu SnowBitch. Mělo zastavit v ulici Horova a zastavilo v ulici Varšavská. Pan P. stál s vozidlem na ulici Varšavská a viděl vozidlo s jeho přítelkyní přijíždět, tak k nim dojel a zaparkoval před jejich vozidlem. Viděl, že se vozidlo rozjíždí. Dále uvedl, že má ve vozidle přední a zadní kameru a zadní kamera nebyla použitelná, nicméně policii poskytl záznam z přední kamery. Tento záznam je zde na CD ve správním spise a je zde i úřední záznam ze dne 12.11.2014, který dokumentuje trasu, kterou vozidla projela podle tohoto záznamu z přední kamery umístěné ve vozidle pana Paseky. Ve spise i výpis z telefonátu na linku 158 z 12.11.2014, kde jako jeden z oznamovatelů je uveden J., (později bylo zjištěno, že se jedná o J.Č.), řidič pronásledovaného vozidla A.D. a dále pan P. spolu s žalobcem.

Správní orgán I. stupně zahájil řízení o přestupcích, jichž se měl žalobce dopustit dne 12.11.2014 v čase od 20:45 do 20:48 hod. tím, že v ulici Varšavská předjížděl motorové vozidlo Škoda Rapid bezprostředně před přechodem, přestože se to nesmí, dále po předjetí v ulici Varšavská vozidla Škoda Rapid snížil náhle rychlost a své vozidlo zastavil, přestože to nevyžadovala bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, přičemž na tuto skutečnost musel náhle zareagovat i řidič jiného vozidla snížením rychlosti, aby nedošlo ke střetu, dále při odbočování z ulice Varšavská do ulice Zeyerova nedal znamení o změně směru jízdy, přestože byl k tomuto povinen. V ulici Zeyerova neměl žalobce respektovat dopravní značku IP27A „Pěší zóna“ s časovým omezením vozidlům, kterým je vjezd povolen, neboť do této zóny vjel, aniž by se na něj vztahovalo povolení k vjezdu do pěší zóny dle spodní části dopravní značky. Při jízdě vozidlem v ulici Zeyerova, T.G.M. se nechoval ohleduplně a ukázněně vůči chodcům na pěší zóně, kteří na základě zvýšené rychlosti a neukázněného způsobu jízdy tří vozidel, kdy jedním z těchto vozidel bylo VW Touran příslušné RZ, museli ustoupit, aby nedošlo k ohrožení jejich života a zdraví. Při vyjíždění z kruhového objezdu, spojujícího ulice Horova, Nábřeží Osvobození, Bezručova a Vítězná, ve směru na ulici Horova nedal znamení o změnu směru jízdy, přestože k tomuto byl povinen.

Správní orgán I. stupně doplnil dokazování tak, že opatřil od policie na CD záznam oznámení na linku 158, který byl učiněn žalobcem dne 12.11.2014 ve 20:46 hod. Ve správním spisu není sice výslovně uvedeno, že by bylo toto CD přehráváno, avšak žalobce při jednání soudu výslovně odmítl potřebu opětovného seznámení s tímto CD. Nadto je ze správního spisu zřejmé, že při jednání před správním orgánem dne 16.6.2015 žalobce nevznášel proti protokolu žádné námitky, ani proti neprovedení některého z vyjmenovaných důkazů, vč. tohoto CD, proto soud CD znovu nepřehrával. Jedná se o telefonický hovor na 158, který začíná představením žalobce, následně je tam hovořeno s druhou osobou - panem P.

Při jednání dne 1.4.2015 svědek P.P. uváděl, že se jedná o pokus únosu a omezování osobní svobody, kdy pan D. paní Ž. prokazatelně odmítl zastavit na smluveném místě, i přes její výzvy, aby zastavil, vozidlo v jízdě pokračovalo a nechal ji vystoupit až v místě, které uznal za vhodné. Vozidlo bylo pronásledováno v krajní nouzi, kdy bylo slyšet přes otevřené okénko, jak paní Ž. křičí na řidiče, aby jí zastavil. V tu chvíli svědek pokynem ruky vyzval

vozidlo pana U., aby daný vůz pronásledoval.

Svědčyně Z.Ž. uváděla, že si dne 12.11.2015 vzala taxíka od SPOKV, tito jsou nejlevnější. Chtěla jít na večeři s panem P. a U. Chtěla odvézt k Pupíku. Pan D. jí zastavil před prodejnou SnowBitch a chtěl k Pupíku zajet. Potom uviděl pana P. přicházet k vozidlu a rozjel se. Jeli na Masaryčku, tam jim řekl, aby vystoupili a jel dál. Na dotaz, proč chtěla odvézt na toto místo restaurace Pupík, tvrdila, že tam chtěla vystoupit, aby ji nemuseli někde hledat. Když určila řidiči místo, kam chtěla dojet, tak ji měl nechat vystoupit a ne s ní diskutovat. Na večeři s nimi měla jít také její dcera, které bylo v tu dobu 5 let.

Svědka A.D. vypovídal, že ten den u Intersparu měli stanoviště. Pan P. zaklepal na okénko a chtěl mu nastoupit do auta, ale on sdělil, že ho nikam neodveze. Následně mu bylo dispečinkem sděleno, že má odvézt ženu z Horních Drahovic do centra města. Nastoupila do auta s dítětem a chtěla odvézt k baru Pupík, jak stojí taxikáři. Během jízdy telefonovala a říkala do telefonu, že tam bude zhruba za tři minuty. Říkala, že chce na večeři do baru Pupík, což mu přišlo divné, protože tam jela s dítětem na večeři. Navrhl, že jí zastaví na zastávce autobusu před barem, což odmítla. Svědek přesto zastavil na zastávce. V tu chvíli vyjel černý Superb a začal na něho jakoby couvat. V tu samou chvíli zezadu vyjel vysokou rychlostí a začal na svědku najíždět VW Touran a blokovat ho zezadu. Svědek rychle vyjel směrem ke Knize. Vozidla jela za ním a snažila se ho blokovat. Svědek vysadil ženu s dítětem, jel dále a volal telefonem policii. Na velké křižovatce byla červená, kde svědek zastavil, vozidla zablokovala oba dva jízdní pruhy. Svědek zůstal v zamčeném autě. Pan P. vystoupil z vozidla a telefonoval. Následně křičel, že mu svědek unesl ženu a dítě. Policie je vyslýchala. Poté řekla, že vše vyřeší na stanici, proto opustili křižovatku a šli na služebnu. Svědek potvrdil, že po pěší zóně jela vozidla zvýšenou rychlostí. Žalobce osobně neznal.

Svědka J.Č. uváděl, že volal na linku 158 ohledně jízdy nepřiměřeným způsobem na Zeyerově ulici, kde vyjela auta v pěší zóně, prohnala se kolem něho, a tak se raději rozhodl zavolat na linku 158. Jedno mělo taxikářský maják na střeše. Vozidla jela tak rychle, že musel ustoupit rychle stranou, aby nedošlo k ohrožení. V jednu chvíli se mu zdálo, že auta směřují přímo na něho. Následně odbočili doleva na ulici T.G.M.

Dne 20.5.2015 byly doplněny výpovědi svědků, když jim byl přehráván záznam CD na listu č. 13. Paní Z.Ž. a pan D. potvrdili, že se jedná o předmětný záznam jízdy vozidel, na základě kterého následně kontaktoval Policii ČR. Pan Daniš dále uváděl, že následně všichni jeli na Policii ČR společně. Odhadl, že se tam mohli dostavit kolem 22:00 hod. Dále potvrdil, že když přijel na Policii ČR, byli tam i další účastníci blokování vozidel na křižovatce.

Svědka policista T.A. uváděl, že při příjezdu jejich hlídky ke křižovatce Chebský most tam stála vozidla, jedno bylo taxislužby SPOKV a bylo blokováno jednak Škodou Superb a jednak VW Touran. Na místě byli dva páni z jedné taxislužby a jeden z druhé taxislužby. Ohledně identifikace těchto osob svědek plně odkázal na úřední záznam, který byl sepsán velitelem hlídky. Podle svědka se všichni zúčastnění následně s nimi dostavili na obvodním oddělení k dalším úkonům.

Další svědek policista M.B., že si k věci už nic nemůže s ohledem na časový odstup od

události pamatovat.

Svědkyňe policistka Z.D. uváděla, že pan P. poskytl kamerový záznam z vozidel z přední kamery. Tento záznam byl vyhodnocen a k tomu sepsán úřední záznam a byl postoupen na magistrát. Po přehrání záznamu na č.l. 13 potvrdila svědkyně, že se jedná o předmětný záznam jízdy vozidel, který jí byl předán panem P. Podle svědkyně jí pan P. předal záznam na USB flash disku, ten stáhla do počítačové sítě Policie ČR, následně tento záznam a další záznamy z telefonických hovorů na linku 158 zpracovala na CD a postoupila ho se spisovým materiálem. Nebyla si vědoma, že by si všimla uvedení jiného dne na záznamu. Na dotaz, proč v oznámení přestupku, kterým postupovala věc správnímu orgánu, uváděla čas 21:45 hod., přestože byla zjevně tato hodina uvedena nesprávně, uvedla, že je možné, že došlo k tiskové chybě, když oznámení přijali od operačního důstojníka již ve 21:08, mělo se tedy jednat ne o 21:45 hod. ale o 20:45 hod.

Svědka policista L.M. rovněž plně odkázal na úřední záznam pořízený v této věci a uvedl, že si vybavuje, že se jedná o vozidlo, které blokovalo bílé taxi na světelné křižovatce.

V rozhodnutí správního orgánu I. stupně se uvádí, že správní orgán vycházel z materiálu postoupeného Policií ČR, kdy na CD je záznam jízdy tří vozidel zaznamenaných kamerovým systémem vozidla. K námitce nevěrohodnosti tohoto kamerového systému s ohledem na jiné časové období správní orgán I. stupně poukázal na svědeckou výpověď policistky D., z níž je zřejmé, že P.P. předal záznam na USB, byl stažen do počítačové sítě PČR a následně zpracován na CD spolu se záznamy telefonických hovorů. Dále je z vysvětlení P.P. ze dne 27.11.2014 zřejmé, že záznam z přední kamery poskytl a tehdy s ním jednala policistka D. Podle správního orgánu I. stupně je zřejmé, že záznam natočený z přední kamery skutečně policistce poskytl. Policie následně záznam zpracovala na CD, pro správní orgán je pak nelogické, že by byl upravován. Pokud by tomu tak bylo, jistě by byl upraven i datum s časem, který se neshodoval se dnem, ke kterému byl záznam panem P. předán. Jsou zde zaznamenány dvě části jízdy. První je z Varšavské ulice na Třidu T.G.M., druhý odtud na ulici Západní-Chebský most. Tyto záznamy na sebe navazují, tedy jde o jízdu ze stejného období, což lze poznat i laicky. Z kamerového záznamu je zřejmé, že se jedná o jednání, na základě kterého volali jak pan P.P., tak i žalobce telefonicky na linku 158. Jejich telefonický hovor na linku přesně uváděl skutečnosti následně jimi uvedené i na Policii ČR a je to v plném souladu s tím, co je zaznamenáno na CD. Je možné, že na přístroji, na kterém je zaznamenána některá událost, nemusí být řádně nastaven čas a správní orgán měl za to, že se tak stalo i v tomto případě. Správní orgán tak vycházel především z toho, že veškeré události na záznamu z CD jsou přesně v souladu s tím, co bylo oznámeno na linku 158, a to jak vypovídaly zúčastněné osoby ihned po události na Policii ČR. Vzhledem k tomu, že některé osoby si již před správním orgánem událost nevybavily, lze v některých případech vycházet i z písemností provedených na Policii ČR před zahájením řízení. Je také logické, že osoby, které jsou v kontaktu s žalobcem, tedy pan P. a Z.Ž., kteří ve svých výpovědích uváděli údaje, které by obviněného co nejméně poškodily, zvláště když stěžejním důkazním prostředkem jsou záznamy jízd zúčastněných vozidel pořízených panem P. Pan A.D. potvrdil, že se jednalo o jízdu všech tří zúčastněných vozidel, a to o událost ze dne 12.11.2014, nikoliv 15.11.2014. Správním orgánem I. stupně bylo prokázáno, že na záznamu CD je společně s telefonickými hovory na linku 158 i jízda vozidel dne 12.11.2014. Ze zpráv z operačního

střediska Policie ČR, kdy žalobce, A.D., P.P. a A.Č. volali na toto středisko, tedy v rozmezí hodin 20:46 až 20:49 hod. Záznam na CD tedy společně s telefonními hovory na linku 158 lze podle správního orgánu považovat za věrohodný záznam události. Stejně tak za věrohodné důkazy lze považovat i telefonické hovory na linku 158. Při volání na linku je automaticky zaznamenáno vyjádření všech osob události, jak právě probíhala. Jde tedy o neopakovatelný úkon, neboť při pozdějším jednání si člověk některé skutečnosti nevybaví. Na lince 158 je přesný popis situace, jak jej v tu dobu všichni cítili. Správní orgán vycházel z telefonátů na linku 158. Žalobce v oznámení na linku 158 po pozdravu mimo jiné uvedl, že jim tady unesli nějakou paní ve městě v Karlových Varech. Paní vyskočila z taxíku a on ujíždí před ním a jede taky z Masaryka. Jedná se o bílej taxík a uvádí se i registrační značka s tím, že jede za ním. Následně je za ním na kruháci. Následně uvádí, že je u Becherovky, že ho tu zablokovali ještě s kolegou. Do hovoru se také vložil jiný muž, z výpovědi je logické, že se jedná o pana P.P., neboť uváděl, že přítelkyni vysadil normálně na pěší zóně a tady řidiče zablokovali a čekají na policii a že si nenechá unášet rodinu. Dále je ze spisu zřejmé, že se skutečně na místo dostavila hlídka policie, k tomu byl sepsán úřední záznam a policisté byli vyslechnuti. Z nich si výjezd vybavil pouze jeden policista, který odkázal i na úřední záznam. Ostatní dva policisté si již věc nevybavili, nicméně jeden z nich také odkázal na úřední záznam. Podle úředního záznamu na světelné křižovatce v ulici Západní-Chebský most byla tři vozidla a tři osoby. Jednou z nich byl žalobce. Správní orgán měl na základě záznamu z kamerového systému jednoho z vozidel za to, že mohl řádně veškeré dopravní přestupky na záznamu zaznamenané vyhodnotit. Zde byla totiž zachycena registrační značka svou vozidel účastníků se jízdy vozidel Varšavská-Chebský most. Podle správního orgánu I. stupně bylo lze na základě provedených důkazů i určit přesné časové období, kdy k jízdě došlo. Podle správního orgánu tak vzniklo dostatečné množství důkazů, které tvoří ucelený celek, z něhož je prokázáno, že řidičem vozidla VW Touran uvedené RZ dne 12.11.2014 byl skutečně žalobce. Dále z pořízeného kamerového záznamu pak je zřejmé, že při uvedené jízdě došlo k nerespektování zmíněných zákonných povinností řidiče vozidla.

V odůvodnění žalobou **napadeného rozhodnutí** žalovaný připomněl záznam na CD na č.l. 13, audiozáznam, který je založený ve spisu na č.l. 62, výpis operačního střediska ohledně záznamů hovoru na linku 158 a výpovědi svědků. Na základě toho žalovaný zkonstatoval, že má za spolehlivě a beze zbytku prokázané obsahem spisové dokumentace, zejména pořízeným videozáznamem, záznamy z videohovorů, úředními záznamy policistů, úředními záznamy o podaných vysvětleních a svědeckými výpověďmi označených svědků, kdy všechny tyto důkazy ve svém souhrnu prokazují, že k protiprávnímu jednání došlo 12.11.2014 a že se ho dopustil žalobce. Podstatou odvolání bylo, že nebylo protiprávní jednání vůbec dokázáno. Dle žalovaného správní orgán nashromáždil tolik důkazů, kolik je třeba ke zjištění skutečného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Zhodnocení důkazů je věcí správního orgánu, je ovládáno zásadou volného uvážení a jde o myšlenkovou úvahu, při které správní orgán přijímá jedno tvrzení a odmítá jiné, přičemž je povinen důkazní postup řádně popsat a logicky i věcně přesvědčivě odůvodnit. V daném případě správní orgán řádně odůvodnil a dospěl k závěru, že se žalobce přestupku dopustil. K použití úředního záznamu jako důkazu žalovaný uvedl, že ho skutečně nelze použít jako důkaz. V daném případě byly úřední záznamy použity jako podpůrný materiál ke svědeckým výpovědím, a to z důvodu vyskytujících se nesrovnalostí. Rovněž byly použity k věrohodnosti telefonických oznámení na linku 158. Svědek M. se pak na úřední záznam sepsaný Policií ČR při svědecké

výpovědi odkázal.

Žaloba není důvodná.

Tvrzení žalobce, že žalovaný vycházel z důkazů, které nebyly ve správním řízení provedeny, když v napadeném rozhodnutí se hovoří o tom, že protiprávní jednání žalobce bylo prokázáno záznamy z videohovorů, není podle názoru soudu akceptovatelné. Označení důkazu jako videohovory představuje v napadeném rozhodnutí zjevně pouze písařskou chybu a jsou jimi myšleny audiohovory. To vyplývá jednak z toho, že žádný videohovor není součástí spisu a naopak ve spise je záznam telefonických hovorů na linku 158, a jednak přímo z odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde právnímu posouzení předchází shrnutí použitých důkazů a zde jsou výslovně zmiňovány pouze audiozáznamy hovorů na linku 158.

Další námitka, spočívající v neprokázání, že se přestupků dopustil právě žalobce, byla vznesena již ve správním řízení a zabývaly se jí oba správní orgány ve svých rozhodnutích. V této souvislosti při jednání před soudem žalobce vznesl nové důkazní návrhy. Žalobce navrhl provedení důkazu výpověďmi svědků D.P., J.K. a V.B. Těmto návrhům soud nevyhověl, neboť soud má za to, že v daném případě bylo provedeno dokazování v dostatečném rozsahu tak, aby byl zjištěn skutkový stav v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, tedy je nadbytečným provádět další důkazní návrhy.

K samotnému tvrzení, že nebylo prokázáno, že právě žalobce řídil vozidlo VW Touran způsobem zaznamenaným kamerou pana P., soud uvádí, že vady v časových údajích byly jasně vysvětleny výpověďmi svědkyně D. Tato svědkyně jednoznačně potvrdila, že ona zpracovala tento záznam, že ho získala od pana P., k tomu získala záznamy telefonických hovorů linky 158, a že se vše vztahuje k předmětné události, tudíž lze záznamy použít jako důkaz. V důsledku toho nejsou pochybnosti o pravosti důkazů a o tom, že se vztahují k předmětné události, k níž došlo dne 12.11.2014 okolo 20.45 hod.

Soud se ztotožnil s hodnocením důkazů správními orgány s tím, že provedené důkazy, a to zejména telefonické záznamy (kde se žalobce přímo představil a uvedl, že spolu s p. P. pronásledují vozidlo taxislužby) a záznam z videokamery spolu s výpověďmi svědků a s dalšími podklady, vč. úředních záznamů, tvoří ucelený řetězec, z něhož lze vyvodit jediný logický závěr, totiž že právě žalobce byl řidičem vozidla VW Touran a při řízení se dopustil přestupků, které mu byly kladeny za vinu. Žalobce ostatně ani nenabídl žádnou věrohodnou alternativní verzi, proč by neměl být právě on třetím z řidičů v předmětné události, když vyplývá jednoznačně i z úředního záznamu, na který někteří ze zakročujících policistů výslovně odkázali, že byl žalobce na místě, kde všechna vozidla zastavila, ztotožněn. Žalobce byl i na místě, kde začala tzv. honička vozidel, což vyplynulo z vyjádření paní Ž. Že se zúčastnil celé jízdy, to pak vyplývá nepochybně ze zvukového záznamu na linku 158, kam své jednání oznámil.

K možností použití úředního záznamu soud uvádí, že stávající judikatura NSS nezakazuje využít úřední záznamy jako podklady pro rozhodnutí, pouze zdůrazňuje, že bez důkazů (zejména následných výpovědí svědků, kteří tyto záznamy pořídili), nemohou samy o sobě obstát. V daném případě však byla provedena ve správním řízení řada dalších důkazů, ať

už výpovědí svědků, kteří o dané události svědčili, nebo jsou zde záznamy na CD, čili dostatek důkazů svědčí pro závěr, že právě žalobce se předmětných přestupků dopustil. Úřední záznamy pak potvrzují skutková zjištění z důkazů a jsou s nimi v souladu.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 13. května 2016

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková